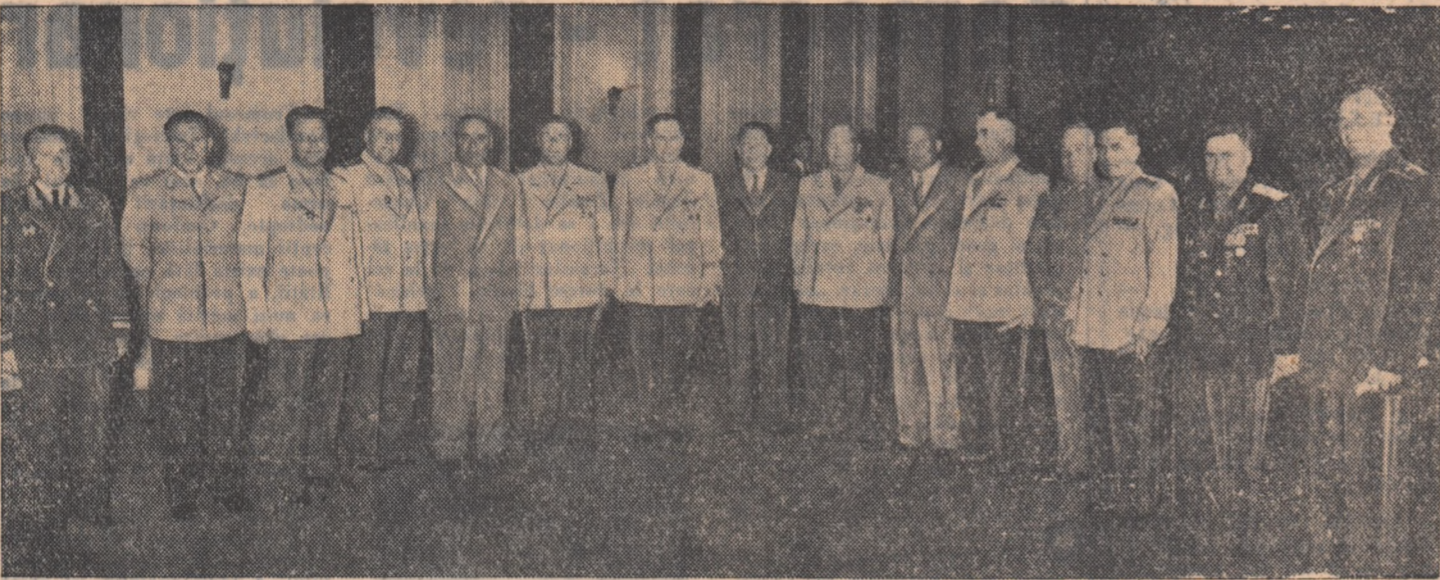

Semn al dragostei și recunoștinței față de invincibila Armată Sovietică

Decorarea unor generali din unitățile armatelor sovietice care au staționat pe teritoriul R. P. Române

Conducătorii Partidului și Guvernului împreună cu generalii sovietici

Solemnitatea de la Prezidiul Marii Adunări Naționale

La Prezidiul Marii Adunări Naționale a avut loc vineri după amiază solemnitatea conferirii de ordine ale Republicii Populare Romine și a Medaliei „Eliberarea de sub jugul fascist” unor generali din unitățile armatelor sovietice care au staționat pe teritoriul R. P. Române.

La solemnitatea au luat parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general colonel Leonțin Sălăjan, Anton Moiseșcu, vicepreședintele al Prezidiului Ma-

rii Adunări Naționale, Gheorghe Stoica, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe, Petre Drăgoescu și Tiță Florea, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, acad. Petre Constantinescu-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului, general locotenent Mihai Burcă, adjuncți ai ministrului Forțelor Armate, general locotenent Titus Lupescu, general maior Marcu Stan, general maior Ștefan Tîrcă și alți generali și ofițeri superiori.

ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. F. Nikolae și A. F. Kabanov, consilieri ai ambasadei, și generalul maior I. P. Juravlev, atașatul militar, naval și al aerului al Uniunii Sovietice.

Recepția oferită de Consiliul de Miniștri

Vineri seara, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine a oferit o recepție în sala de festivități a „Casei Științei” cu ocazia plecării ultimului eșalon al trupelor sovietice care au staționat în R. P. Română în baza Tratatului de la Varșovia.

Au participat tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, general colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general co-

plomatic acreditată la București și alți membri ai corpului diplomatic.

In timpul recepției tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., și general locotenent V. S. Arhipov, comandantul trupelor sovietice care au staționat în R. P. Română în baza Tratatului de la Varșovia, au rostit toasturi.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Stimați oaspeți, Dragi reprezentanți ai Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice, In conformitate cu hotărîrea luată de Guvernul Sovietic de comun acord cu Guvernul Republicii Populare Romine, unitățile sovietice, care staționau pe teritoriul României, s-au întors în patrie.

În ințelegerea noastră, la Galați ca și la Constanța, la Timișoara ca și la Iași, au avut loc cu acest prilej puternice manifestări ale prieteniei romino-sovietice. Oamenii muncii au ținut să-și exprime sentimentele de stimă, recunoștință și dragoste pentru Uniunea Sovietică și pentru glorioasele ei forțe armate.

La baza acestor sentimente stă faptul că, în timpul celui de-al II-lea război mondial, vitezele armate sovietice, dînd luptă eroică împotriva hoardelor fasciste, au eliberat și țara noastră de jugul imperialismului hitlerist, dînd puțința poporului nostru să-și ia soarta în propriile mîini, să păsească pe drumul revoluției populare și să-și construiască viața corespunzător cu năzuințele sale și cu interesele sale vitale.

Poporul român cinstește memoria eroicilor fil ai poporului sovietic, soldați și ofițeri ai Armatei Sovietice, care au căzut în luptă pentru izgonirea de pe teritoriul țării noastre a hoardelor hitleriste și eliberarea definitivă a României. Singele vărsat în co-

mun de ostași și ofițeri romini și sovietici în războiul antihitlerist, în luptele pentru eliberarea pămîntului României și pentru dobîndirea hitlerismului, a cimentat pe vece frația noastră de armie, prietenia noastră de nezdruccinat.

În anul de pace, în perioada cînd pe teritoriul României au staționat trupe sovietice, în conformitate cu prevederile Tratatului de la Varșovia, între militarii sovietici și populația țării noastre s-au înfiripat legături tovarășești, care și au izvorul în prietenia indisolubilă ce leagă poporul nostru de poporul sovietic, în sentimentele internaționale care animă popoarele noastre.

Cuvîntarea generalului locotenent V. S. Arhipov

Dragi tovarășii, În ultimul timp Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au luat o serie de măsuri importante pentru slăbirea încordării în relațiile dintre state cu regimuri politice diferite și pentru întărirea păcii în întreaga lume. Una din aceste măsuri o constituie hotărîrile Consfăturii din luna mai a Comitetului Politic Consultativ al țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia.

Dragi tovarășii, În ultimul timp Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au luat o serie de măsuri importante pentru slăbirea încordării în relațiile dintre state cu regimuri politice diferite și pentru întărirea păcii în întreaga lume. Una din aceste măsuri o constituie hotărîrile Consfăturii din luna mai a Comitetului Politic Consultativ al țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia.

Există unii tovarășii activiști ai comitetelor raionale U.T.M. și unii membri ai comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. de la sat care împărtășesc părerea profund greșită că în timpul perioadelor de vîrf ale muncilor agricole, organizațiile de bază U.T.M. nu pot face prea multe lucruri pentru educația utemistilor. Aceasta este o părere complet greșită și dăunătoare.

Dragi prieteni, În ultimul timp Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au luat o serie de măsuri importante pentru slăbirea încordării în relațiile dintre state cu regimuri politice diferite și pentru întărirea păcii în întreaga lume. Una din aceste măsuri o constituie hotărîrile Consfăturii din luna mai a Comitetului Politic Consultativ al țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia.

Există unii tovarășii activiști ai comitetelor raionale U.T.M. și unii membri ai comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. de la sat care împărtășesc părerea profund greșită că în timpul perioadelor de vîrf ale muncilor agricole, organizațiile de bază U.T.M. nu pot face prea multe lucruri pentru educația utemistilor. Aceasta este o părere complet greșită și dăunătoare.

Există unii tovarășii activiști ai comitetelor raionale U.T.M. și unii membri ai comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. de la sat care împărtășesc părerea profund greșită că în timpul perioadelor de vîrf ale muncilor agricole, organizațiile de bază U.T.M. nu pot face prea multe lucruri pentru educația utemistilor. Aceasta este o părere complet greșită și dăunătoare.

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2864

4 PAGINI — 20 BANI

Simbătă 26 iulie 1958

Seminarul internațional al redactorilor presei studentești

In cea de-a treia zi a lucrărilor seminarului internațional al redactorilor presei studentești au luat cuvîntul delegații Magasin Căi 12, din partea ziarului „Zakavkazskii Unit” din Mongolia, Le Demmat Gerard, din partea revistei „Clarite” (Franța), Ranieva Gaston din partea revistei „Sami Isika”, a studenților din Madagascar.

RĂSPUNSUL guvernului R. P. Romîne

în legătură cu propunerea guvernului sovietic de a se încheia un tratat de prietenie și colaborare între statele europene

Guvernul Republicii Populare Romine a studiat cu atenție propunerea guvernului U.R.S.S. din 15 iulie 1958 cu privire la încheierea unui Tratat de prietenie și colaborare între statele europene cu participarea S.U.A. și consideră că această nouă inițiativă a Uniunii Sovietice, care este în conformitate cu principiile conținute în Carta Națiunilor Unite, corespunde intrinsecului năzuințelor de pace, interesele vitale ale poporului român ca și ale tuturor popoarelor lumii.

cu perseverență și răbdare o înțelegere asupra măsurilor concrete de natură să ducă la crearea unei păci trinitice în Europa.

Din propria sa experiență istorică poporul român este conștient că pacea Europei nu poate fi asigurată decît prin eforturile comune ale tuturor statelor europene mari și mici.

Guvernul român vede în propunerea guvernului sovietic cu privire la încheierea unui Tratat de prietenie și colaborare între statele europene, la care să participe și S.U.A., o acțiune practică care deschide noi perspective pentru realizarea unei asemenea înțelegeri.

De asemenea a fost expediată la Bagdad două telegrame de felicitare, una pe adresa generalului Kassem și alta Unitii Generale a studenților irakieni.

Propunerea sovietică ține seama de interesele tuturor statelor interesate, ceea ce face ca ea să fie imediat realizabilă, creînd prin aceasta un cadru potrivit pentru noi acțiuni în scopul întăririi păcii și colaborării între țările europene.

Guvernul român își exprimă speranța că celelalte state europene vor primi cu înțelegere și aprobare această propunere constructivă a guvernului sovietic, și în ceea ce le privește, este gata să participe la toate acțiunile menite să ducă la încheierea Tratatului de prietenie și colaborare între statele europene propus de Uniunea Sovietică.

Posturile utemiste de control să apere cu consecvență AVUTUL OBȘTESC

Uzina „I. C. Frimu” din Sinaia, este înmăntată pe ramură. De curînd, pentru succesele obținute în semestrul II al anului 1957, uzina a fost distinsă cu „Steagul roșu de producție” al C.C.S. La uzina „I. C. Frimu” lucrează mulți tineri, 80 la sută din totalul muncitorilor, de aceea vorbind despre succesele uzinei, vorbim implicit și despre munea pasionantă, plină de răspundere a tinerilor. Tinerii uzinei își dovedesc atașamentul față de politica partidului, a statului nostru democrat-popular prin rezultatele muncii de fiecare zi.

eds contribuția sa, muncind cu patos, cu înțelegere și răspundere pe care o are față de partid, de popor. El dorește să-și aducă din plin aportul la realizarea angajamentului luat în cinstea zilei de

trebuie să lupte împotriva oricărui încercare de subminare a proprietății obștești, să cultive la tineri frășăturile moralele comuniste — atitudinea socialistă față de muncă, spiritul gospodăresc, apărarea proprietății obștești, dezvoltarea acesteia în scopul întăririi economice a patriei noastre, a creșterii bunici stării a poporului muncitor.

Folosind experiența acumulată, îmbunătățind continuu procesul de producție, colectivul de muncă al uzinei a obținut și în acest an rezultate remarcabile. Astfel, pînă la data de 3 iulie, planul producției globale a fost depășit cu 12,20 la sută, prețul de cost a fost redus, față de sarcina de plan, cu 2,67 la sută. Ca urmare, uzina a realizat beneficii în valoare de peste 750.000 lei. Tineretul, mobilizat de organizația U.T.M., și-

23 August, manifestîndu-și și în acest fel recunoștința pentru viața nouă pe care o trăiește.

Atunci cînd posturile utemiste erau exigente și combative

Organizația U.T.M. — secretar tov. Valeriu Bădiliu — îndrumată de comitetul de partid, a pus în centrul activității sale ca una din cele mai importante sarcini, educarea tinerilor în spiritul atitudinii noi, socialiste, față de muncă, față de bunurile obștești. În rezolvarea acestei sarcini organizația U.T.M. găsește un sprijin permanent în posturile utemiste de control.

Documentele recente plenary a C.C. al U.T.M. subliniază marea răspundere pe care o au posturile utemiste de control privind apărarea și întărirea continuă a proprietății obștești.

Folosirea și întreținerea utilitatului este expresia atitudinii tineretului față de muncă, de proprietate obștească. În uzină, multă vreme, unii tineri au manifestat o atitudine de dispreț față de mașini. Unii le lăsa să meargă în gol, alții le lăsa murdare. Și într-un caz și în altul, ei strîbeau bunul obșteșc, și iată cum se explică aceasta. Mașinile neingrijite, se defectau des, se uzau mai repede. În acest fel se împiedica desfășurarea normală a procesului de producție, se rebutau piesele risipindu-se metalul. Posturile utemiste de control și-au axat activitatea pe educarea la tineri a spiritului de răspundere față de mașini. Tinerii însoțiați au fost aspru criticați, ajutați ca să se îndrepte. Au fost organizate raiduri, vizite inopinabile, iar constatațiile au fost aduse la cunoștința întregului co-

numele brigadierului Ion Militaru care a reușit să-și organizeze în așa fel munca brigăzii încît să treiere într-o singură zi 33.860 kg. griu. Alături se află numele tuturor celor ce au contribuit la acest succes deosebit printre care găsim și pe utemistele Florica Nejlouanu, Lucreția Oțeleanu și altele. Lăzica: „Cu toți la luptă pentru scurtarea timpului la treierat” a fost tradusă în fapte. Succesul brigăzii a III-a a fost comunicat și celorlalte două arii, tinerii de aici pornind hoțărîții în obținerea unor noi succese. Și pînă acum nici o batoză nu a rămas sub angajamentul luat: 20.000 kg. griu treierat zilnic.

Posturile utemiste de control — exponenți vigilenți ai controlului muncitoresc de masă în producție au datoriat să sezeze lipsurile, să propună conducătorii uzinei măsuri care să asigure desfășurarea normală a procesului de producție.

LIDIA POPESCU

alte urtemiști. Marin Nejloueanu de pildă, care trage carul numai în partea batizei în care nu vine praful, Aurel Curcă care încurcă treburile chiulind, Marin Oțeleanu cărător la batoză care își pierde timpul necăjind tețele în loc să-și vadă de treabă și alții. Utemiștii din G.A.C. Comana citesc și apoi comentază, iar glumele lor usturătoare pentru chientangii sau indisdisciplinați îi fac pe aceștia să simtă poziția colectivului care nu se împacă cu astfel de apucături. Nu au fost uitați în această perioadă nici tinerii ce urmează a fi primiți în U.T.M. Membrii comitetului U.T.M. au avut o

Șfera de activitate a posturilor utemiste de control este mare. Ele

GH. ANGELESCU

Statul nostru democrat-popular acordă o deosebită atenție tinerilor vîrstare, astfel numărul creșe lor de copii este în continuă creștere. Părinții pot fi liniștiți; mișcările lor sînt în mîini sigure. Chișeul nostru vă prezintă pe mișcările locatari ai unei creșe din Capitală jucîndu-se sub supravegherea atentă a educatoarei.

Telegrama de pe șantierul Magistralei de Est

ANGAJAMENTUL BRIGADIERILOR A FOST INDEPLINIT

23 AUGUST

Ieri după amiază ne-a sosit la redacție o telegramă de la șantierul național al tineretului de la Nadeș-Onești. Deși cuprinde doar cîteva rînduri, telegrama sosită de la Magistrala de Est ne vorbește edificator despre munea plină de eroism a tinerilor brigadierii. Infăntînd cu curaj greutățile muncii ca și vitregiile vremii, ploile și căldura caniculară, tinerii brigadierii de la șantierul Nadeș-Onești au obținut în aceste zile, în cinstea aniversării eliberării patriei noastre dragi, noi și însemnate succese în muncă.

ANGAJAMENTUL LUAT ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST DE A MONTA 80 KM. CONDUCTA, A FOST INDEPLINIT ÎNCA ÎN ZIUA DE 23 IULIE, CU O LUNĂ ÎNAINTE DE TERMEN.

In campania agricolă

Organizația U. T. M. duce o intensă activitate politică în rîndul tineretului

Spre deosebire de organizațiile U.T.M. din Tataru și Topraisar unde munca de organizație „a luat vacanță” în această perioadă de vîrf a muncilor agricole, comitetul organizației U.T.M. de la G.A.C. „Filimon Sirbu” din Comana a știut să-și îndrepte atenția spre probleme de educație politică a tineretului adevărate unei asemenea situații. E drept că echipa de teatru (echipa fruntașă pe regiune) și-a întrerupt activitatea, că au încetat acțiunile sportive și excursiile. Acestea n-au mai fost posibile în ultimul timp.

CONTINUARE PAG. III

EROI și SEMNIFICAȚII

Eroi romanului „Setea” sînt, prin excelență oameni ai timpului nostru, caracterele lor definindu-se în funcție de rolul jucat în procesul transformărilor social-historice. Titus Popovici creează o diversitate de tipuri sociale, între care, în primul rînd, tipuri de comuniști și oameni care înțeleg sensul istoriei și astfel acționează conștient în serviciul tendințelor ei firești, ajungînd să dirijeze cursul evenimentelor și să influențeze decisiv prin aceasta, destinele contemporanilor lor. În atitudinea față de ideile partidului clasei muncitoare se exprimă, nu numai poziția de clasă dar însăși esența morală a tuturor eroilor romanului. Dintre comuniștii înfățișați în „Setea” învătătorul George Teodorescu și cel care doboîndește o consistență omenască, devine un caracter memorabil.

Eroul nu se înfățișează, înfi ca un tânăr animat de idei generoase, dornic să devină un „luminător” al satului pentru ca, mai târziu, după întoarcerea din război să se manifeste ca un luptător revoluționar, ca un comunist. Procesul sufletesc al transformării lui George Teodorescu nu se dezvoltă în roman, oricît de detaliată ar fi, într-un capitol exterior acțiunii centrale, istorisirea patimilor eroului în război, pînă să ajungă prizonier, și citiva timp după aceea. El o acunță, evident, dar ea nu impetuează asupra veridicității personajului care în realitate, de abia din momentul cînd coboară din tren, ca voluntar în divizia „Tudor Vladimirescu” începe să constituie în carte o prezență efectivă. Izbinda romancierului în zugrăvirea lui George ca activist de partid e remarcabilă. Ne găsim în fața unui erou cu însușiri omeniești obișnuite, cu virtuți și slăbiciuni personale, călăuzit de feluri mărețe, dar supus, asemenea oricărui muritor, greșelilor. Prin ce este în acest caz George Teodorescu un om deosebit? Forța lui morală rezidă în conștiința propriei memorii ce-i revine în societate, în hotărîrea nerămutată cu care răspunde acestor meniri. Conștins de necesitatea istorică obiectivă a înfăptuirii reformei agrare, ca început al unor adînci prefaceri în viața satului, eroul se dăruie cu o pasiune mistuitoare luptei pentru împroprietărirea țărănilor săraci.

Eroul este înfățișat învingînd obstacole, aît pe cele laîntînce obște, aît pe cele mai ales — pe cele din afară. George Teodorescu, cît la cot cu tovarășii de idei, luptă cu nădejde împotriva dușmanului de clasă, împotriva lui Papp și a slugilor lui, întrebunfînd, după necesități, cele mai diferite arme, de la cuvînt pînă la pistolul automat. El are de luptat

din greu împotriva inerției, a stihiei mil burgheze ce-și găsește personificarea mai ales în Emilia, soția sa. George ajunge la discuții violente cu soția, vîzîndu-se nevoit, la un moment dat, să plece din casă, căuîndu-și a-dăpost la un prieten. Greutățile luptei, departe de a-l descuraja, îi sporesc fermitatea, îi olescesc voința de a-și urma neabătut calea. George Teodorescu este unul din chipurile realiste de comuniști din literatura noastră.

La antipodul lui George Teodorescu, Ardeleanu, Jurca și ceilalți comuniști, se află reacționarii înveterați în frunte cu Romulus Papp de Zerind. Papp pe care îl cunoaștem de altfel din „Străinul”, cît și acoliții săi Spinațiu și Miran, precum și legionarul Banișcu și chibaburul Picu, o adevărată brută însetată de sînge, sînt surprinși în împrejurări care demască dintr-o dată esența lor abjec-

pămîntului, retezînd necruțător orice încercare a vreunui membru al familiei de a țea din rînduiala lui își împarte acum din proprie inițiativă, averea celor șapte fii, după care se duce la partid, spre a declara că își recunoaște înfrîngerea: „Dom’ director rînduiala mea n-a fost bună... O fost a satanji și nu a domnului... Imi pare rău”. Evoluția lui Găvrilă e una din cele mai interesante, din cite ne înfățișează Titus Popovici în „Setea”, personajul fiind construit cu adevărată măiestrie. Mă întreb însă care este semnificația gestului său final, ce concluzie etico-ideologică se poate desprinde din hotărîrea unui chibabur de a conțea lupta împotriva societății noastre. Intenționează el oare să sprijine de aci înainte forțele sociale înaintate sau, poate tînde să fie considerat neau în lupta de clasă, pentru ca, sub această mască, să acțio-

supra sărăciei și, implicit, de dobindire a sentimentului propriei demnități. Cum luptă el pentru înfăptuirea aspirațiilor ce le simțea proprii? Ana, produs al unei lumi în care stăpînea în chip absolut banul mucește cu o îndrăjire rece, cu o perseverență nezdruclăciată, aîi, zeci de ani în șir, pentru a face bani cu care să cumpere pămînt.

Prin întreaga ei conduită, Ana se definește ca un om cu inepuizabile resurse interioare, ce se cheltuiesc însă în vederea realizării unui țel îngust personal și astfel împing sufletul spre perversitate. Devenind un scop în sine, pămîntul se transformă într-o obsesie, într-o himeră ce terorizează conștiința și o usucă. Ana îl îndeamnă pe Mitru, nepotul său, să reedite cazul lui Ion: „Tu să fii mințe, Mitruțule, că eu mîs bătrînă, să te învalvăliu cu ea, să fi-o deie ta-tă-său de nevoie, dacă nu de vole. Omul, cînd îi sîrac, nu-i om, e cline și n-are „unoare” la nime”.

Mitru Moț urmează însă un drum opus celui străbătut de mătusa lui. Poate că, dacă ar fi trăit cu cîteva decenii în urmă, s-ar fi zăbut și el ca și Ana și premergătorii, ei piciții de mari scriitori de origina ardeleană, căuștînd să scapeze pămîntul numai pentru el, indiferent prin ce mijloace. Mitru este însă omul unei alte epoci. El se întoarce de frînt cu sufletul crispat de setea răzburînd împotriva lui Cloambeș, chibaburul care, uzînd de influența ce o avea, îl trimisese în război în locul fiului său. În fiecare firă din înființa lui mustește ura răscolitoare împotriva celor ce l-au asuprit și nedreptățit. Psihologia sa e a unui haiduc și, într-un moment, el chiar zice că are de gînd să devină hoț. Mitru înțelegîte însă în ceea sa partidul, spre care se simte năumețat, atras instinctiv ca spre forța destinată să conducă pe toți cei exploatați și obidiți spre împlinirea visului lor suprem. Dintr-un răzvrătît anarhic el devine curînd un luptător conștient, ce-și găsește locul în rîndurile partidului. Lupta sa pentru pămînt, dusă cu o patimă tot atît de arzătoare ca aceea care o stăpînea pe vremuri pe mătusa lui, acest Ion feminin se deosebește radical de storfăriele depuse odînoară, în același scop, de Ana. El nu luptă de unul singur, nu luptă numai pentru sine. Lupta sa se încadrează în marea luptă purtată de masele de milioane, sub conducerea partidului, pentru dărîmarea temeliorl putredeli marelui capitalisme la cîrei existență implică mizeria, sărăcia cumplită a celor mulți, ca preț al huzurului unei infime minorități exploatatoare. De aceea e și sor țî izbindei această luptă.

„Setea” e, prin urmare, o carte a vremurilor noastre, o carte actuală, vie, a cîrei remarcabilă realizare artistică demonstrează forța realismului socialist, superioritatea acestei metode de creație, ce presupune reflectarea profund veridică a realității în dezvoltarea ei revoluționară, de pe pozițiile partidului clasei muncitoare. Romanul lui Titus Popovici reprezintă unul din cele mai însemnate succese obținute de literatura noastră în ultimii ani.

Cronica literară

Baronul își apără moșia ca turbat, nevrînd să asculte nici un glas care îl îndeamnă să fie cît de cît receptiv la fenomenele din jurul său. Profesorul Suslănescu, a cărui apariție nu prea îndepărtează a și fost vestită, va aduce lumina necesară în jurul conduitei lui Găvrilă.

Insuficient motivată găsesc insistența romancierului asupra tribulațiilor lui Suslănescu, acest insi al cărui caracter amintind de specia moluștei ne este bine cunoscut din „Străinul”. În ciuda numeroaselor pagini în care sînt analizate secetioasele lui procese interioare, personajul nu constituie o prezență necesară în desfășurarea evenimentelor narate în roman, el fiind, în fond, tot timpul un spectator, chiar dacă în această calitate suferă la un moment dat chiar fizice violențe ciocriniri dintre forțele sociale față de tendințele cărora el manifestă subiectiv sau are impresia de a manifestea, o egală indiferență. Suslănescu nu trăiește o adevărată dramă de conștiință, aceasta implicînd, în primul rînd, bună credință, căutare onestă a soluției într-o problemă sufletescă dificilă. Or, Suslănescu nu caută nimic, nu tînde sincer spre o limpezire; el e doar un suflet meschin, practicînd autoanalizele sterpe cu iluzia ridicării, prin aceasta, deasupra oamenilor dîintr-o bucată, a căror fermitate în atitudinea el o socotea drept mîrgînire, primitivitate intelectuală. Nu era cazul, prin urmare, cred, să se acorde într-un roman cu caracter predominant social, atîta importanță banalelor autointrospecții ale unui filistin, natura acestora revellîndu-se cititorilor pe deplin de la bun început. Problematicea lui Suslănescu nu e atît de gravă și complicată, nu aruncă o asemenea lumină asupra sensului general implicat în ansamblul de fenomene desfășurate în roman, încît să justifice aducerea personajului în prim plan și urmărirea atentă a fiecărui gest al său.

Eroi cei mai deplin realizați și, după George Teodorescu, cei mai semnificativi sînt, evident, Mitru și Ana Moț. Ana și Mitru încarnează două atitudini divergente — în problema pămîntului. Amîndoi sînt flămînzi de pămînt, posesia pămîntului lui reprezintă în concepția lor unicul mod de ridicare de-

neze mai rafinat în serviciul unor scopuri ostile vieții noi? Decamdată, înțelesul transformării personajului stă sub semnul enigmei. Poate că volumul II din „Setea”, a cărui apariție nu prea îndepărtează a și fost vestită, va aduce lumina necesară în jurul conduitei lui Găvrilă.

Insuficient motivată găsesc insistența romancierului asupra tribulațiilor lui Suslănescu, acest insi al cărui caracter amintind de specia moluștei ne este bine cunoscut din „Străinul”. În ciuda numeroaselor pagini în care sînt analizate secetioasele lui procese interioare, personajul nu constituie o prezență necesară în desfășurarea evenimentelor narate în roman, el fiind, în fond, tot timpul un spectator, chiar dacă în această calitate suferă la un moment dat chiar fizice violențe ciocriniri dintre forțele sociale față de tendințele cărora el manifestă subiectiv sau are impresia de a manifestea, o egală indiferență. Suslănescu nu trăiește o adevărată dramă de conștiință, aceasta implicînd, în primul rînd, bună credință, căutare onestă a soluției într-o problemă sufletescă dificilă. Or, Suslănescu nu caută nimic, nu tînde sincer spre o limpezire; el e doar un suflet meschin, practicînd autoanalizele sterpe cu iluzia ridicării, prin aceasta, deasupra oamenilor dîintr-o bucată, a căror fermitate în atitudinea el o socotea drept mîrgînire, primitivitate intelectuală. Nu era cazul, prin urmare, cred, să se acorde într-un roman cu caracter predominant social, atîta importanță banalelor autointrospecții ale unui filistin, natura acestora revellîndu-se cititorilor pe deplin de la bun început. Problematicea lui Suslănescu nu e atît de gravă și complicată, nu aruncă o asemenea lumină asupra sensului general implicat în ansamblul de fenomene desfășurate în roman, încît să justifice aducerea personajului în prim plan și urmărirea atentă a fiecărui gest al său.

Alfel stau lucrurile cu Găvrilă Ursulu, un chibabur care luptă împotriva forțelor înnoitoare cu mijloace diferite de celea folosite de Picu și cei de teapa lui. Găvrilă e membru al unei secte religioase ce interzice violența, în consecință el predică „rînduiala”, „unirea”, dezaprobind în vorbe pe cel ce cheamă la vărsare de sînge. El își face iluzia că sărăcimiea satului poate fi îmbătătită cu cuvînte, cîștigă prin pomeni, cîntînd din drumul ei spre o viață demnă. Găvrilă, pînă la urmă își vede prăbușite iluziile. Bătrînul, care pînă atunci veghease cu strășnicie la păstrarea integrității

Scenă din filmul „Pe Donul liniștit”

Măreța revoluție culturală care se înfăptuiește sub conducerea înțeleptă și sigură a partidului a creat condițiile unui avînt nemaicunoscut pentru pătrunderea literaturii în masa poporului muncitor. Operele beletristice se difuzează anual în milioane de exemplare, ajungînd pînă în cele mai îndepărtate state. Prezentarea artistică a lucrărilor literare, preocuparea permanentă pentru ridicarea nivelului grafic ilustrativ al cărții, constituie una dintre caracteristicile principale ale noului activități editoriale din țara noastră. Ilustrația de carte devine astfel cel mai popular, mai larg răspîndit domeniu al graficii.

Reprezentanții de frunte ai artei noastre plastice au dovedit și pe acest tărîm înalta lor măiestrie artistică, dînd prin vigoarea talentului lor o mai deplină strălucire unor opere de valoare ale literaturii noastre clasice și contemporane și unor comori ale literaturii universale. Ilustrațiile lui Corneliu Băba subliniază cu adînc realism dramatismul momentelor din romanul lui Mihail Sadoveanu „Mitrea Cocor”; J. Perahim a dăruit cititorilor ilustrații pline de adînc umanism și pătrundere în esența faptelor a rate de strălucit pomenit al lui Tvardovski „Vasilii Tiorkin”; lumina eroilor caragalești a prins mai puternic contur și culoare în ilustrațiile lui Taru, A. Jiude și M. Glon; hazul și ticul povestirilor lui Creangă și-au pus pece-

tea pe fiecare din ilustrațiile lui N. Roni.

Ce elemente determină înalta apreciere de care este bucurat lucrările citate mai înainte, care este cheia succeselor ilustrației de carte, în general? Reflectarea artistică în lumina realismului socialist, în cazul ilustrației de carte, depinde de respectarea spiritului operei literare, pătrunderea conținutului lucrării, a tendințelor ei precum și de vizuinea realistă asupra însuși fenomenului viu, a faptelor narate așa cum se petrec ele de obicei în viață. Graficianul ilustrator de carte trebuie să fie un artist interpret în cea mai înaltă accepțiune a acestei noțiuni, care presupune înțelegerea deplină a creației literare și personalității artistice a autorului, pe care s-o amplifice prin mijloace caracteristice proprii sale personalități artistice creatoare.

Reciții cu atenție portretul literar al eroului sadovenian Mitrea Cocor. Priviți apoi portretul în carbune al aceluiași erou reamintit de Corneliu Băba. Veți regăsi reflectate în desen nu numai fiecare trăsătură fizică, ci și felul de a gîndi și de a acționa specific lui Mitrea Cocor. Relațiile aceiași experiență recînd versurile lui Tvardovski avînd în față desenul lui Perahim înfățișîndu-l pe Tiorkin. Fiecare contur, fiecare linie, trăsate de carbunele artistului corespunde unei imagini literare, unei caracterizări

făcute de vers. Profilul moral, caracterul tipic al eroului, luptător aprig și nemișcat, neîntrecut povestirilor și meșter, în snoașe, figură legendară și totuși atît de umană s-au contopit într-o imagine plastică remarcabilă.

O privire de ansamblu asupra ilustrațiilor și prezentării artistice a lucrărilor literare aflate în vizitarea librărilor noastre ne confirmă strădania constantă a ar-

tiștilor graficieni pentru îmbunătățirea aspectului grafic al operei beletristice. Despre atmosfera de mare autenticitate pe care o degajă ilustrațiile Tici Peltz la romanetele „Calea Văcăreștii” și „Foc în hanul cu țeu” de I. Peltz am avut prilejul de a face referiri mai ample pe marginea recentei expoziții personale a artistei. Tînem să subliniem însă că în lumina textului, desenele cîștigă și mai mult în densitate.

Avem în față două lucrări literare de aceeași factură, două povestiri de anticipație științifică,

reputată de arta realist-socialistă o constituie înclinăția spre falsă naivitate, infantilismul căutat, imprumutat din vechiul arsenal al decadentismului. Asemenea exerciții formaliste, adevărate insulte la adresa bunului gust își mai fac loc din cînd în cînd și în ilustrația de carte, răsărînd asemenea neghini într-un lan de griu.

Caracteristică pentru categoria erou are asemenea lucrări formaliste, etalînd o stridentă excentricitate, sînt copetele semnate de Irène Ionescu și Irène Rîșleakov la plachetele de versuri „La marginea cîmpiei” de Rusalin Mureșanu și „Flori de mare” a lui George Dan. Ignorarea totală a desenului, la adăpostul unei așa

himului pe care oamenii muncii din patria noastră îl condamnă cu hotărîre, lată „maniere” de a face grafică care sînt o dovadă de nețăgăduit a îndepărtării unor graficieni de viață, a încercărilor lor nejuste de a repune în circulație viziuni artistice deformate și respinse, a pierderii de către ei a busolei orientării în artă — biruitoarele principii estetice marxist-leniniste.

Scomorînd prin recuzita învechită a decadentismului, I. Oroveanu, realizatorul copetei volului de schije „Strada liniștită” de Paul Daniel, a scos la iveală, ca pe un ridicol velociped de începutul acestui veac, viziunea cubistă a unor capre privity parca cîntînd o oglindă deformantă de bilci.

meniu care reprezintă fără îndoială cîmpul de activitate cel mai vast și mai rodnic al graficienilor ilustratori, sînt scrise în fiecare săptămîna de noi lucrări valoroase. Printre ultimele realizări, atrage atenția, alături de sulta de desene satirice ale lui M. Glon la schițele lui Caragiale, coperta și ilustrațiile realizate de Ed. Arno la volumul de povestiri „Eu, Tică și alții”. Spirituale, dese multe dintre ele nu depășesc caracterul unor simple vignete, desenele lui Arno se integrează atît de bine textului, încît par că au fost schițate pe marginea manuscrisului chiar de către povestitor, care a simțit nevoia să-și contureze plastic unele idei, zămbeșul înțelgeni, clipitul străngăresc al ochilor care luminează întreaga figură a băiatului de copertă (este vorba de un montaj fotografic) atrag pe linierii cititorii încă din prima clipă în care zăresc acest volum de povestiri.

Ilustrațiile cărților pentru copii preșcolari și din primele clase sînt în majoritatea lor create pentru a fi reproduse în mal mul e culori. În virtutea acestui fapt, ele necesită, în afara talentului și cunoștințelor grafice obișnuite, o serioasă aprofundare a tehnicilor specifice tiparului offset în care sînt reproduse. Artistul trebuie să folosească combinațiile a numai trei sau patru culori de bază care să poată fi reîcuite în tonurile inițiale după decomponerea pentru tipar.

Fără a stăpîni perfect această tehnică, întreg consumul de energie și ades de ingeniozitate al artistului se concretizează în rezultate sărace. Mărturie acestui fapt stau ilustrațiile la poezia „Nunta în codru” de George Coșbu. Graficiană Elena Ceausu a mers pe linia unui desen alambicat, cu nuanțe de culori greu reproductibile. Rezultatul: la tîlăla cîmpului activității cel mai vast și mai rodnic al graficienilor ilustratori, sînt scrise în fiecare săptămîna de noi lucrări valoroase. Printre ultimele realizări, atrage atenția, alături de sulta de desene satirice ale lui M. Glon la schițele lui Caragiale, coperta și ilustrațiile realizate de Ed. Arno la volumul de povestiri „Eu, Tică și alții”. Spirituale, dese multe dintre ele nu depășesc caracterul unor simple vignete, desenele lui Arno se integrează atît de bine textului, încît par că au fost schițate pe marginea manuscrisului chiar de către povestitor, care a simțit nevoia să-și contureze plastic unele idei, zămbeșul înțelgeni, clipitul străngăresc al ochilor care luminează întreaga figură a băiatului de copertă (este vorba de un montaj fotografic) atrag pe linierii cititorii încă din prima clipă în care zăresc acest volum de povestiri.

MIRCEA HERIVAN

Cărți noi

MIRAIL SADOVEANU — Opere — vol. 13, 1044 pag. — 31 lei. E.S.P.L.A.

CAMIL PETRESCU — Teatru — vol. III, 368 pag. — 9,25 lei broșat; 15,50 lei pinz. E.S.P.L.A.

CONSTANTIN CHIRIȚĂ — Castelul fetei în alb (A doua aventură a Cîreșarilor). Colecția „Cutezători” 384 pag. — 7,75 lei. Ed. tineretului.

FLORIAN GRECEA — Noaptea albă — schițe. Colecția „Biblioteca ostașului”, 138 pag. — 1,50 lei. Ed. Militară a M.F.A.

A. LAPTEV — Chipuri șugubețe. În romînește de I. Crișan. 20 pag. — 4 lei. Ed. tineretului.

OCTAV PANCU-IAȘI — Schițe în pantalonii scurți. 92 pag. — 2 lei. Ed. tineretului. * Jucăriile mele — pliant. 5 lei. Ed. tineretului.

G. CIPRIAN — Măscărici și Mizzgălici — amintiri. 444 pag. — 10 lei. E.S.P.L.A.

RADU TUDORAN: Flăcări roman. 530 pag. — 9,75 lei. Ed. tineretului.

WILLIAM BLAKE — Poeeme — În romînește de Cicerone Theodorescu. 112 pag. — 7 lei. E.S.P.L.A.

STENDHAL: Vanina Vanini — povestiri. Colecția „Meridianul” — În romînește de Dinu Albușescu, 168 pag. — 2,75 lei. E.S.P.L.A.

FRANZ MEHRING — Pagini de critică. Colecția „Mica bibliotecă critică”. În romînește de Annie Katz. 272 pag. — 3,25 lei. E.S.P.L.A.

Un mare gînditor și militant democrat - revoluționar

Una din cele mai luminoase figuri ale culturii ruse, bogată în reprezentări strălucite, rămîne, desigur, aceea a lui Nikolai Gavrilovici Cernișevski, marele democrat-revoluționar, fruct al generației sale, excepțional gînditor și militant revoluționar, scriitor și critic literar, „mare savant rus” cum îl numea Marx care insistă asupra valorii sale deosebite nu numai pentru Rusia ci și pentru întreaga cultură universală. Viața sa, care umește prin activitatea vastă și multilaterală depușă în condițiile insuportabile create de tirania țaristă, este o pildă de consecvență și dirizenie în slujirea idealului nobil, ale încă din tinerețe.

Cunoașterea împrejurărilor acestei vieți dezvăluie în Cernișevski un erou revoluționar, tot atît de demn de admirație ca și acei minunați luptători pentru binele poporului întrucașiați de el în cartea sa „Ce-i de făcut?” în figura lui Rahmetov. Cernișevski și-a petrecut douăzeci de ani în temniță și deportări — în cumplita fortăreață Petropavlovsk, apoi șapte ani de mînnă silnică în oca de sare și în mînnă după care au urmat zilele la fel de grele de exil, într-un îndepărtat orașel siberian, cu persecuțiile și umilințele la care-l supuneau zbirii poliției țariste.

Marele Lenin scria despre Cernișevski că a fost un „democrat-revoluționar care „a știut să exercite o influență în spirit revoluționar asupra tuturor evenimentelor politice ale epocii sale, care a propagat, treceînd peste obstacolele și barierele cenzurii, ideea revoluției țărănești, ideea luptei masei pentru răsturnarea tuturor vechilor autorităților”. Într-adevăr, Cernișevski a urmărit îndepărtat și s-a ocupat cu competență de toate problemele politi-

„Frumosul este viața” spune Cernișevski înțelegînd, desigur prin aceasta, viața așa cum trebuie să fie, cum va deveni în urma desființării orînduirii nedrepte. Conform acestei concepții materialiste, literatura nu poate exista fără oglindirea realității, a problemelor ei majore, ea nu-și merită numele dacă nu are altă menire, decît să desfațeze un cerc restrîns, parazitărilor.

Cit de actuală sînt cuvintele marelui critic despre poezie care nu trebuie să se ocupe cu sugrăvirea unor aspecte mărunte și nesemnificative ci cu „ceea ce este esențial și caracteristic în viață”. În același timp, însă, criticul atrăgea atenția că generalul, tipicul nu există în afara concretului, a individualului, el arată că numai prin măiestria artistică, conștinutul de idei just poate fi comunicat pe deplin cititorului. (Un exemplu în această privință a fost chiar revista „Sovremennik” în care lucrările publicate se remarcău prin înaltul nivel la care erau realizate). Cernișevski a emis ideea deosebit de însemnată a legăturii indisolubile dintre conținut și formă. „Cînd forma este expresia conținutului, ea e atît de strîns legată de el, încît a o separa de conținut înseamnă a distruge înșuși conținutul și dimpotrivă, a separa conținutul de formă, înseamnă a distruge forma”.

Caracteristic pentru concepția lui Cernișevski despre rolul intelectualului și al artei este orientarea acestei reviste. Redacția „Sovremennik”-ului afirma deschis că ținta sa este să dea „o revistă socială” — o publicație care să fie o tribună de luptă împotriva proprietarilor de iobagi, să demaște esența profund dușmănoasă a liberalilor, să combată teoriile șarșiste „arte pure” în literatură.

Continuator al operei marelui său înaintaș, Bieliński, Cernișevski a militat întreaga sa viață, cu fermitate și cu pasiune, pentru o literatură realistă, pusă în slujba intereselor poporului, a năzuințelor sale spre o viață mai dreaptă, deci, în slujba idealurilor revoluționare. Combătînd concepțiile idealiste reacționare în estetică după cum le combătuse în filosofie, marelui critic și gînditor nu putea să nu respingă arta „în sine”, ruptă de realitate și disprețuind realitatea. Ca și Bieliński și Herzen care afirmaseră misiunea socială a literaturii, dezvoltînd concepțiile lor, Cernișevski s-a ridicat împotriva limitării criticii, a ridiculizării critice preocupate numai de detalii, „rafinată” și evazivă, lipsită de convingeri clare, care trece cu vederea semnificația operelor de artă. El a combătut ideea hegeliană a „frumosului” opus realității.

Au trecut cîteva decenii de cînd viitorul lumina prezăcut de Cernișevski poporului său a devenit realitate, întrecînd cu mult închipuirea acestui mare gînditor patriot. Opera lui, însă, rămîne la fel de prețioasă în zilele noastre, cerințele sale față de literatură născute din înțelegerea adevăratei meniri a artei și din deontologia pentru idealurile dreptății sociale — nu și-au pierdut însemnătatea. Opera marelui democrat-revoluționar constituie și azi un tezaur de învățămînt literar, animați de dorința de a sluji prin scrierul lor poporul.

SCRITORUL ei însuși, Cernișevski a lăsat mai multe opere literare, dintre care, fără îndoială cea mai însemnată este romanul „Ce-i de făcut?”, carte despre „oamenii noi” în care sub formă aluzivă categorică uneori, la care-l obligă să recurgă hărțuiala cenzurii, a făcut elogiu muncii libere pe baze socialiste, al activității revoluționare pentru răsturnarea regimului samovalniciei, și al unei morale noi a oamenilor descăsușaji.

Un trecut cîteva decenii de cînd viitorul lumina prezăcut de Cernișevski poporului său a devenit realitate, întrecînd cu mult închipuirea acestui mare gînditor patriot. Opera lui, însă, rămîne la fel de prețioasă în zilele noastre, cerințele sale față de literatură născute din înțelegerea adevăratei meniri a artei și din deontologia pentru idealurile dreptății sociale — nu și-au pierdut însemnătatea. Opera marelui democrat-revoluționar constituie și azi un tezaur de învățămînt literar, animați de dorința de a sluji prin scrierul lor poporul.

FELICIA DAN

TINERE CONDEE

Odată, satul se numea Flămînzi

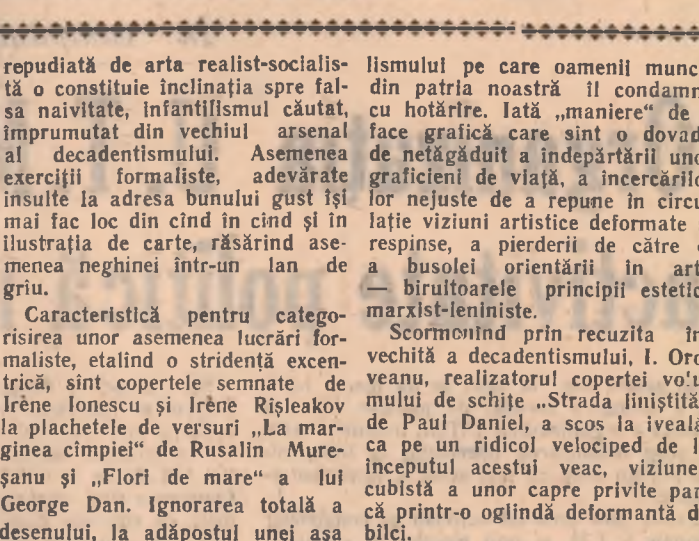
E noapte. Zarea s-a umplut de care ce vin domol, sub roada holdei grele, ducînd pe cîmp — din zarea pînă-n zare — un cîntec larg sub pulbera de stele...

Batozele flămînze nșfacă snopii, iar oamenii roșice — deopotrivă — și-n sacii mari se-adună pînă nouă. Se-nalță un poem din colectivă...

În noaptea albă, ca-ntr-o feerie, Ne-am înfruptat din primul holdel prinț Și n-am uitat a-căci, pe-aceiași glie, odată, satul se numea „Flămînzi”.

GH. SCRIPCA

EMERIC NAGY Spărgătorii de piatră din Fabrica de zahăr

MIRCEA HERIVAN

Semn al dragostei și recunoștinței față de invincibila Armată Sovietică

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

pentru asigurarea unei păci trainice și desținderea relațiilor internaționale. Uniunea Sovietică nu s-a limitat să se pronunțe în mod consecvent pentru această cerință, ci a înfăptuit o serie de acțiuni concrete în acest sens. Retragerea trupelor sovietice de pe teritoriul Republicii Populare Române, hotărârea de comun acord cu guvernul nostru, face parte din aceste acțiuni. Putețile imperiale refuză însă să urmeze exemplul Uniunii Sovietice. Dimpotrivă așa cum arată evenimentele recente, ele își extind amestecul brutal în viața internă a altor țări și popoare și în special a popoarelor care luptă pentru cucerirea și consolidarea independenței lor naționale. Întreaga omenire a primit cu un sentiment de revoltă și indignare intervenția militară a S.U.A. în Liban și a Angliei în Iordania.

Acțiunile provocatoare arată din nou în adevărată sa lumină fața hidoasă a imperialismului, dușmanul libertății și independenței popoarelor. Nici un fel de declarații pioase cu privire la pretinsa lor dragoste pentru pace și democrație nu vor putea ascunde adevăratele scopuri urmărite de imperialism. Ele nu vor putea ascunde faptul că în spatele acțiunilor agresive cotrivite ale imperialismului anglo-american se află monopolurile petrolifere și marile trusturi de armament, că aceste acțiuni au drept scop să sugrume mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe, care luptă pentru scuturarea definitivă a jugului colonialist. În același timp, acțiunile anglo-americană în țările arabe urmăresc scopul de a împiedica dezvoltarea relațiilor internaționale, creînd o primădie serioasă pentru pace în Asia și în întreaga lume.

Țările socialiste și alți țări iubitoare de pace au luat o poziție fermă de condamnare a acțiunilor agresive ale imperialismului american. Această poziție și-a găsit expresie în declarațiile Guvernului Uniunii Sovietice, în declarațiile publicate de Guvernul Republicii Populare Romine și de celelalte țări socialiste cu privire la intervenția trupelor americane în Liban și a celor engleze în Iordania.

În țara noastră, ca și în multe alte țări, are loc un puternic val de demonstrații populare, prin care mase de oameni ai muncii își demonstrează indignarea față de acțiunile agresive ale S.U.A. și Angliei, cerînd să se pună capăt intervenției imperialiste în Orientul Apropiat și să se respecte dreptul popoarelor arabe de a dispune liber de soarta lor.

Noi ne exprimăm simpatia fierbinte față de poporul irakian și față de tinăra sa republică, față de lupta hotărâită a tuturor popoarelor arabe pentru libertatea și independența lor. Sprijinim în totu inițiativele Uniunii Sovietice în vederea opririi agresiunii în Orientul Apropiat și Mișcarea revoluționară împotriva imperialismului militar provocat de imperialiști în această parte a lumii. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul român așteaptă ca la conferința șefilor de guvern, în cadrul Consiliului de Securitate, să se ajungă la soluții juste, corespuzătoare cu interesele popoarelor arabe, ale restabilirii păcii în Orient și ale desținderii în relațiile internaționale.

În apărarea păcii între popoare se ridică în întreaga lume forțe uriașe.

Dușmanii independenței popo-

relor, dușmanii păcii în lume, nu vor putea ignora hotărârea țărilor socialiste, a țărilor neosocialiste iubitoare de pace, a popoarelor din țările coloniale care luptă în mod consecvent pentru această cerință, ci a înfăptuit o serie de acțiuni concrete în acest sens. Retragerea trupelor sovietice de pe teritoriul Republicii Populare Romine, hotărârea de comun acord cu guvernul nostru, face parte din aceste acțiuni. Putețile imperiale refuză însă să urmeze exemplul Uniunii Sovietice. Dimpotrivă așa cum arată evenimentele recente, ele își extind amestecul brutal în viața internă a altor țări și popoare și în special a popoarelor care luptă pentru cucerirea și consolidarea independenței lor naționale. Întreaga omenire a primit cu un sentiment de revoltă și indignare intervenția militară a S.U.A. în Liban și a Angliei în Iordania.

Acțiunile provocatoare arată din nou în adevărată sa lumină fața hidoasă a imperialismului, dușmanul libertății și independenței popoarelor. Nici un fel de declarații pioase cu privire la pretinsa lor dragoste pentru pace și democrație nu vor putea ascunde adevăratele scopuri urmărite de imperialism. Ele nu vor putea ascunde faptul că în spatele acțiunilor agresive cotrivite ale imperialismului anglo-american se află monopolurile petrolifere și marile trusturi de armament, că aceste acțiuni au drept scop să sugrume mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe, care luptă pentru scuturarea definitivă a jugului colonialist. În același timp, acțiunile anglo-americană în țările arabe urmăresc scopul de a împiedica dezvoltarea relațiilor internaționale, creînd o primădie serioasă pentru pace în Asia și în întreaga lume.

Țările socialiste și alți țări iubitoare de pace au luat o poziție fermă de condamnare a acțiunilor agresive ale imperialismului american. Această poziție și-a găsit expresie în declarațiile Guvernului Uniunii Sovietice, în declarațiile publicate de Guvernul Republicii Populare Romine și de celelalte țări socialiste cu privire la intervenția trupelor americane în Liban și a celor engleze în Iordania.

În țara noastră, ca și în multe alte țări, are loc un puternic val de demonstrații populare, prin care mase de oameni ai muncii își demonstrează indignarea față de acțiunile agresive ale S.U.A. și Angliei, cerînd să se pună capăt intervenției imperialiste în Orientul Apropiat și să se respecte dreptul popoarelor arabe de a dispune liber de soarta lor.

Noi ne exprimăm simpatia fierbinte față de poporul irakian și față de tinăra sa republică, față de lupta hotărâită a tuturor popoarelor arabe pentru libertatea și independența lor. Sprijinim în totu inițiativele Uniunii Sovietice în vederea opririi agresiunii în Orientul Apropiat și Mișcarea revoluționară împotriva imperialismului militar provocat de imperialiști în această parte a lumii. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul român așteaptă ca la conferința șefilor de guvern, în cadrul Consiliului de Securitate, să se ajungă la soluții juste, corespuzătoare cu interesele popoarelor arabe, ale restabilirii păcii în Orient și ale desținderii în relațiile internaționale.

În apărarea păcii între popoare se ridică în întreaga lume forțe uriașe.

Dușmanii independenței popo-

relor, dușmanii păcii în lume, nu vor putea ignora hotărârea țărilor socialiste, a țărilor neosocialiste iubitoare de pace, a popoarelor din țările coloniale care luptă în mod consecvent pentru această cerință, ci a înfăptuit o serie de acțiuni concrete în acest sens. Retragerea trupelor sovietice de pe teritoriul Republicii Populare Romine, hotărârea de comun acord cu guvernul nostru, face parte din aceste acțiuni. Putețile imperiale refuză însă să urmeze exemplul Uniunii Sovietice. Dimpotrivă așa cum arată evenimentele recente, ele își extind amestecul brutal în viața internă a altor țări și popoare și în special a popoarelor care luptă pentru cucerirea și consolidarea independenței lor naționale. Întreaga omenire a primit cu un sentiment de revoltă și indignare intervenția militară a S.U.A. în Liban și a Angliei în Iordania.

Acțiunile provocatoare arată din nou în adevărată sa lumină fața hidoasă a imperialismului, dușmanul libertății și independenței popoarelor. Nici un fel de declarații pioase cu privire la pretinsa lor dragoste pentru pace și democrație nu vor putea ascunde adevăratele scopuri urmărite de imperialism. Ele nu vor putea ascunde faptul că în spatele acțiunilor agresive cotrivite ale imperialismului anglo-american se află monopolurile petrolifere și marile trusturi de armament, că aceste acțiuni au drept scop să sugrume mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe, care luptă pentru scuturarea definitivă a jugului colonialist. În același timp, acțiunile anglo-americană în țările arabe urmăresc scopul de a împiedica dezvoltarea relațiilor internaționale, creînd o primădie serioasă pentru pace în Asia și în întreaga lume.

Țările socialiste și alți țări iubitoare de pace au luat o poziție fermă de condamnare a acțiunilor agresive ale imperialismului american. Această poziție și-a găsit expresie în declarațiile Guvernului Uniunii Sovietice, în declarațiile publicate de Guvernul Republicii Populare Romine și de celelalte țări socialiste cu privire la intervenția trupelor americane în Liban și a celor engleze în Iordania.

În țara noastră, ca și în multe alte țări, are loc un puternic val de demonstrații populare, prin care mase de oameni ai muncii își demonstrează indignarea față de acțiunile agresive ale S.U.A. și Angliei, cerînd să se pună capăt intervenției imperialiste în Orientul Apropiat și să se respecte dreptul popoarelor arabe de a dispune liber de soarta lor.

Noi ne exprimăm simpatia fierbinte față de poporul irakian și față de tinăra sa republică, față de lupta hotărâită a tuturor popoarelor arabe pentru libertatea și independența lor. Sprijinim în totu inițiativele Uniunii Sovietice în vederea opririi agresiunii în Orientul Apropiat și Mișcarea revoluționară împotriva imperialismului militar provocat de imperialiști în această parte a lumii. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul român așteaptă ca la conferința șefilor de guvern, în cadrul Consiliului de Securitate, să se ajungă la soluții juste, corespuzătoare cu interesele popoarelor arabe, ale restabilirii păcii în Orient și ale desținderii în relațiile internaționale.

În apărarea păcii între popoare se ridică în întreaga lume forțe uriașe.

Dușmanii independenței popo-

Solemnitatea de la Prezidiul Marii Adunări Naționale

(Urmare din pag. 1-a)

se scu, felicitînd pe generalii sovietici decorați a spus:

Dragi tovarășii generali, Permiteți-mi ca în pumele Prezidiului Marii Adunări Naționale să vă felicit din toată inima pentru înaltele distincții ale Republicii Populare Romine, care v-au fost conferite ca semn al dragostei și recunoștinței pe care le nutrește poporul român față de glorioasa și invincibila armată sovietică eliberatoare și față de eroicul popor sovietic.

Poporul român nu va uita niciodată că armata sovietică a fost aceea care l-a ajutat să scuture jugul fascist și să-și sparta în propriile sale mâini. În condițiile favorabile create de înaintarea victorioasă a armatei sovietice, forțele populare patriotice din România, în frunte cu clasa muncitoare, conduse și organizate de Partidul Comunist Român, au înfăptuit însoțirea armatei de la 23 August 1944, răsturnînd dictatura fascistă și înfăptuind cucerirea istorică spre revoluția populară și construirea socialismului.

Prin întoarcerea armelor împotriva ocupanților hitleristi și a armatei armatei romine și în luptele duse cot la cot cu eroicii ostași sovietici pentru zdrobirea fascismului s-a cimentat frăția de arme și prietenia de nezdruccinat dintre poporul român și poporul sovietic.

Relațiile de tip nou statornicite între țările noastre, relații a căror esență stă în principiiul internaționalismului proletar, unitatea indistructibilă a țărilor lagărului socialist în frunte cu marea Uniune Sovietică, prietenia și alianța de nezdruccinat dintre popoarele lagărului nostru, sint cheia sigură a progresului continuu pe calea construirii socialismului, a apărării cuceririlor revoluționare ale popoarelor și a asigurării păcii în lume întreaga.

Vă dorim, dragi tovarășii, noi misiune în nobila dumnea noastră misiune pusă în slujba poporului sovietic, constructor al comunismului, și în slujba nobilei cauze a apărării păcii popoarelor.

Trăiască prietenia veșnică dintre poporul român și popoarele sovietice!

Răspundînd în numele celor decorați, generalul marele E. K. Kopienko a spus:

Dragi tovarășii și prieteni,

Exprimînd sentimentele de dragoste și prietenie față de Uni-

unea Sovietică și armata sa, în semn de recunoștință pentru ajutorul internaționalist dat poporului român în lupta pentru eliberare sa de sub jugul fascist, Prezidiul Marii Adunări Naționale al Republicii Populare Romine a decorat cu ordinele R. P. Romine pe unii ofițeri din trupele Armatei Sovietice staționate pe teritoriul țării dumnea voastră.

Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist” a fost conferită întregului personal militar și civil al unităților noastre. Ordinele și medaliile au fost înmînate ofițerilor și întregului personal.

Acțiunile de înmînare a ordinelor și medaliilor unor generali din trupele sovietice. Mulțumim din tot sufletul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernului Republicii Populare Romine pentru înaltele distincții și declarăm că aceste decorații sint o dovadă a prieteniei crescînde dintre popoarele noastre, ele ne vor stimula, ori unde vom fi să muncim și mai departe pentru întărirea prieteniei și frăției dintre popoarele sovietice și poporul român, pentru frăția de arme romino-sovietică.

Decorațiile pe care le-am primit me le atribuiem în primul rînd Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care ne-a educat, Guvernului Sovietic și poporului sovietic a căror misiune am îndeplinit-o în timpul staționarului în Republica Populară Romină.

Permiteți-mi ca în numele soldaților, ofițerilor și generalilor să mulțumesc încă o dată Partidului Muncitoresc Român, Guvernului Republicii Populare Romine pentru înaltele distincții și să urmez misiunea în nobila dumnea noastră misiune pusă în slujba poporului sovietic, constructor al comunismului, și în slujba nobilei cauze a apărării păcii popoarelor.

Trăiască harnicul popor român care construiește socialismul!

Să trăiască și să se dezvolte prietenia dintre popoarele și armatele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romine!

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și ceilalți conducători ai partidului și ai statului nostru, i-au felicitat apoi călduros pe generalii sovietici cu preliul decorații lor cu ordine și medaliile ale Republicii Populare Romine.

Anul acesta, în întreaga țară s-a obținut o recoltă bogată de zarzavaturi și legume. La G.A.S. Cuparu, regiunea Pitești, recoltarea roșiilor a început de câteva zile. Pînă acum s-au recoltat peste 16 tone de roșii.

În fotografie: Elevele din anul II de la Școala zootehnică, Elena Shlencu, Virginia Stolcu și Elena Mihăiță lucrînd în grădina la recoltat roșii.

Posturile utemiste de control — să apere cu consecvență AVUTUL OBȘTESC

(Urmare din pag. 1-a)

lectiv de muncă prin gazeta „Vorbește postul utemist de control”. În urma unor asemenea raiduri, tineri va Virgil Tăulescu, Costache Moise, Emilia Tănuș, Tudor Horjia și alții au fost făcuți răspunzători pentru nepăsarea manifestată față de mașini.

Posturile utemiste de control nu s-au mulțumit numai să semnalizeze lipsurile. Ele au propus organizarea discutiilor în adunări generale a tinerilor care în repetate rânduri au dat dovadă de atitudine neglijentă față de mașini. Așa s-a înfăptuit în cazul tinerii Emilia Tănuș — sancționată de utemisti cu vot de blam.

Atitudinea combativă a posturilor utemiste de control a făcut ca tinerii să înțeleagă că stăpînind mijloacele de producție au datoria să le îngrijească pentru ca ele să producă tot mai multe bunuri pentru societate. Mulți, foarte mulți tineri au înțeles acest lucru, și schimbarea atitudinii lor față de mașini a făcut ca numărul reparărilor accidentale din vina muncitorilor să se reducă simțitor.

Paralel cu acțiunile întreprinse în direcția folosirii și întreținerii utilajului, posturile utemiste de control s-au ocupat îndepărtării de organizarea lucrului de muncă. Este știut faptul că dezordinea duce la pierdere de timp. Dezordinea facilitează înstrăinarea sau pierderea unor piese. Și la „I. C. Frimu” lucrurile nu stăteau chiar altu de bine în această direcție. Posturile utemiste de control au propus și sprijinit efectiv aplicarea în uzină a inițiativii tinerilor de la „Tudor Vladimirescu” — „ordine, curățenie, atitudine civilizată în producție”. Azi secțiile sint curate, organizate, iar mașinile funcționează din plin.

Grija față de mașini, organizarea lucrului de muncă sînt factori care au influențat realizarea ritmică a planului de producție.

Este demn de relevat faptul că, deși atitudinea de dispreț față de mașini, nu constituie un fenomen cît de cît răspîndit în uzină, posturile utemiste de control au analizat serios cauzele semnalate creînd o masă față de cei ce s-au făcut vinovați, neglijînd această îndatorire elementară de muncitor.

Dezășurîndu-și activitatea în acest fel posturile utemiste de control au ajutat pe tineri să fie disciplinați, să simtă răspunderea pentru locul pe care-l ocupă în procesul de producție, răspunderea față de popor pentru apărarea proprietății obștești.

Proprietatea obștească nu trebuie numai apărată, ci întărită, dezvoltată, consolidată, de către fiecare tînăr muncitor, lucru care

nu este încă înțeles de toți tinerii. Această concluzie se desprinde din faptul că încă sint tineri care lucrează neglijent, reubează piese aducînd astfel pagube însemnate uzinei, economiei noastre naționale. Posturile utemiste de control s-au ocupat de felul în care tinerii gospodăresc materia primă și materialele. Rebutul e o pagubă. Rebutul stîrbește fondul întreprinderii. Și dacă în întreprinderi se desășoară bătălia pentru gospodăria cu grijă a metalului, pentru a reda economiei naționale însemnate cantități de metal necesare altor sectoare, ne apare mai limpede răspunderea posturilor utemiste de control în această problemă.

Posturile utemiste de control de la „I. C. Frimu” au criticat pe tinerii care reubeau piesele, au așezat rebuturile la vitrinele amenajate special însoțite de fișa cu valoarea produsului, i-au pus în dispoziția brigăzilor, a adunărilor generale. Ele au cerut direcțiilor ca pagubele aduse uzinei să fie suportate de cei vinovați. Așa s-a și întimplat. Ion Stancu care a reubat într-o lună 220 de piese a fost sancționat, tînărului Gheorghe C. Ion i s-a imputat valoarea celor 270 de injectoare reubate. Și alți tineri au fost în atenția posturilor utemiste de control, printre care Gheorghe Carabela, Ion Duricu, Emilia Tănuș. Numărul tinerilor care produc piese de calitate necorespuzătoare a scăzut considerabil. Ca urmare, în ultimul timp rebuturile sint sub coeficientul admis. Cu toate rezultatele obținute sînt încă suficiente condiții pentru ca ele să fie și mai mici.

În concluzie, multe posturi utemiste de control de la uzina „I. C. Frimu” din Sinaia au educat activ tinerii în spiritul atitudinii socialiste față de proprietatea obștească.

Mal muli spirii de inițiativă, nu automobilumire

Uzina „I. C. Frimu” este fruntașă și are toate condițiile ca să adauge la succesele obținute altele noi. Uzina este înzestrată cu utilaj de mare randament și are un colectiv de muncă harnic, entuziasmat. Succesele raportate în ultima vreme au făcut însă ca comitetul U.T.M. să se autolînstească, socotînd că dat fiind că uzina e fruntașă nu mai sînt lipsuri demne de luat în seamă. Ca urmare a acestui fapt, posturile utemiste de control, în mare parte, au scăpat din mînă problemele majore, ocupîndu-se de probleme străine, lucrurile lor. La gazetele posturilor utemiste au început să apară tot felul de informații culturale-sportive fără nici o conțință și cu sarcina posturilor utemiste. Neglijîndu-și principala sarcină, apărarea proprietății obștești, postul utemist de control de la secția automobile n-a luat niciun fel de atitudine cînd tînărul Gheorghe C. Ion a reubat 483 piese, risipind metalul și împiedicînd procesul de producție la montaj. Și exemple de acest fel încă se mai pot da.

Întă încă un caz concret care dovedește că posturile utemiste de control de la „I. C. Frimu” au slăbit mult din combativitate, s-au îndepărtat de la sarcina lor principală. Se cunoște că utemistul Nicolae Muscalu fură. Postul utemist de control de la secția mecanică sefi nu a luat însă nici o măsură. Nu a cerut direcției să asigure un control riguros al locului său de muncă, nu a întreprins raiduri fulger. Atitudinea de toleranță a postului utemist, a făcut ca individul respectiv să prade în continuare avutul obștești, pînă cînd într-o zi a fost prins furînd. Numai după ce individul și-a primit pedeapsa meritată fiind înlatrat din uzina la gazeta postului a apărut o notă despre acest lucru. Iată o atitudine cu totul contrarie scopului pentru care a fost organizat postul utemist de control.

Indepărtarea de la sarcina lor principală, scîderea combativității se reflectă cel mai bine în articolele scrise la gazetele acestor posturi. Aproape toate sint lipsite de esență, de combativitate. În ele sint lăudați fruntașii pe larg și cînd este vorba de critică aceasta este rezolvată în clevea cuvîntelor, „tinerii X sint nediscipli-

nați, sau tinerii X dau rebuturi”. Nici o asemenea critică nu ajută scopului urmărit. Tinerilor trebuie să li se arate, concret, ce daune aduc uzinei anumite atitudini ale lor, cum se răsfrînge ele asupra producției, și asupra bugetului tinerilor respectivi. De aceea critica trebuie însoțită de calcule economice, semnificative din care tînărul să învețe. Să explicăm tinerilor că munca fiecăruia contribuie la dezvoltarea economiei naționale, la creșterea nivelului de trai al poporului, insistînd pe răspunderea pe care o au ei.

În altă ordine de idei așa vrea să mă refer la formele publicistice. Se folosește în general articolul și, cu rare excepții, caricatura. Caricatura s-a dovedit a fi o formă de critică eficientă și de aceea trebuie folosită mai des. În afară de aceasta pot fi folosite raiturile fotografice, epigramele, diferitele concursuri „al inițiativilor”, „al posturilor” etc. Pentru aceasta însă este nevoie de mai mult spirit de inițiativă.

Multe din lipsurile semnalate s-ar putea lichida dacă ar interveni o schimbare în organizarea posturilor utemiste de control din uzină. Documentele planerii C.C. al U.T.M. subliniază că posturile utemiste de control trebuie create acolo unde inițiativa permite și cer acest lucru. La „I. C. Frimu” condițiile nu cer să existe nouă posturi utemiste de control. Ar putea exista trei în sectoarele de bază. În acest fel colectivele ar putea fi întărite cu tinerii muncitori competenți, ingineri, maștrii, iar problemele sesizate ar fi într-adevăr majore pentru uzină.

În sfîrșit, o ultimă problemă. Organizația U.T.M. are datoria să îndrume munca posturilor utemiste de control, să o controleze, îndreptînd-o spre problemele cheie. Comitetul U.T.M. de la „I. C. Frimu” nu și-a făcut pe deplin datoria. De aproape două luni n-au avut loc ședințe de instrucție și lipsa de operative, de informare și de activitate a unor posturi utemiste de control este urmasă firească a slăbirii muncii comitetului U.T.M. în această problemă. Acest lucru este cu altă mai grav cu cît în urmă cu o lună, organizația U.T.M. de la „I. C. Frimu” a chemat toate posturile utemiste de control din regiune să-și intensifice activitatea pe linia apărării bunului obștești. E trist dar adevărat; pînă acum o săptămînă posturile utemiste din uzină nu știau despre această chemare. Comitetul U.T.M. nu a analizat conținutul activității posturilor utemiste și nu i-a instruit pe responsabili lor în sensul orientării activității spre apărarea avutului obștești, așa că acum lucrează fiecare cum se pricepe.

În prezent cea mai importantă sarcină a posturilor utemiste de control este aceea de a apăra proprietatea socialistă, dar ea nu este urmărită și îndeplinită cu perseverență. Tocmai acest sens trebuie să-l aibă activitatea de azi a posturilor utemiste de control din uzină, tocmai acest sens trebuie să-l aibă sprijinul comitetului regional U.T.M. dat posturilor utemiste de control din alte întreprinderi care vor răspunde chemării celor de la „I. C. Frimu”.

„VEAC NOU”
Venii cu noi în
CROAZIERA
PRIETENIEI
Participînd la marele concurs popular de jocuri distractive.

100 DE PREMII
constînd dintr-o călătorie cu vaporul pe Marea Neagră (Crimeea și Caucaz)

Procurăți-vă culegerea de jocuri. Croaziera prieteniei de la chioșcurul dv. sau prin organizațiile A.R.L.U.S.

Cuvîntarea generalului locotenent V. S. Arhipov

(Urmare din pag. 1-a)

și cer să se pună capăt agresiunii.

Guvernul Uniunii Sovietice este interesat în menținerea păcii și încetarea agresiunii împotriva popoarelor arabe și la măsuri hotărîte pentru a preveni pericolul de amenință a lumii pentru a nu îngădui izbucnirea unui al treilea război mondial.

Profestînd împreună cu întreaga populație sovietică împotriva acțiunilor mîșeșlești ale agresorilor imperialiști în Orientul Apropiat și Mișcarea revoluționară împotriva imperialismului militar provocat de imperialiști în această parte a lumii. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul român așteaptă ca la conferința șefilor de guvern, în cadrul Consiliului de Securitate, să se ajungă la soluții juste, corespuzătoare cu interesele popoarelor arabe, ale restabilirii păcii în Orient și ale desținderii în relațiile internaționale.

În apărarea păcii între popoare se ridică în întreaga lume forțe uriașe.

Dușmanii independenței popo-

relor, dușmanii păcii în lume, nu vor putea ignora hotărârea țărilor socialiste, a țărilor neosocialiste iubitoare de pace, a popoarelor din țările coloniale care luptă în mod consecvent pentru această cerință, ci a înfăptuit o serie de acțiuni concrete în acest sens. Retragerea trupelor sovietice de pe teritoriul Republicii Populare Romine, hotărârea de comun acord cu guvernul nostru, face parte din aceste acțiuni. Putețile imperiale refuză însă să urmeze exemplul Uniunii Sovietice. Dimpotrivă așa cum arată evenimentele recente, ele își extind amestecul brutal în viața internă a altor țări și popoare și în special a popoarelor care luptă pentru cucerirea și consolidarea independenței lor naționale. Întreaga omenire a primit cu un sentiment de revoltă și indignare intervenția militară a S.U.A. în Liban și a Angliei în Iordania.

Acțiunile provocatoare arată din nou în adevărată sa lumină fața hidoasă a imperialismului, dușmanul libertății și independenței popoarelor. Nici un fel de declarații pioase cu privire la pretinsa lor dragoste pentru pace și democrație nu vor putea ascunde adevăratele scopuri urmărite de imperialism. Ele nu vor putea ascunde faptul că în spatele acțiunilor agresive cotrivite ale imperialismului anglo-american se află monopolurile petrolifere și marile trusturi de armament, că aceste acțiuni au drept scop să sugrume mișcarea de eliberare națională a popoarelor arabe, care luptă pentru scuturarea definitivă a jugului colonialist. În același timp, acțiunile anglo-americană în țările arabe urmăresc scopul de a împiedica dezvoltarea relațiilor internaționale, creînd o primădie serioasă pentru pace în Asia și în întreaga lume.

Țările socialiste și alți țări iubitoare de pace au luat o poziție fermă de condamnare a acțiunilor agresive ale imperialismului american. Această poziție și-a găsit expresie în declarațiile Guvernului Uniunii Sovietice, în declarațiile publicate de Guvernul Republicii Populare Romine și de celelalte țări socialiste cu privire la intervenția trupelor americane în Liban și a celor engleze în Iordania.

În țara noastră, ca și în multe alte țări, are loc un puternic val de demonstrații populare, prin care mase de oameni ai muncii își demonstrează indignarea față de acțiunile agresive ale S.U.A. și Angliei, cerînd să se pună capăt intervenției imperialiste în Orientul Apropiat și să se respecte dreptul popoarelor arabe de a dispune liber de soarta lor.

Noi ne exprimăm simpatia fierbinte față de poporul irakian și față de tinăra sa republică, față de lupta hotărâită a tuturor popoarelor arabe pentru libertatea și independența lor. Sprijinim în totu inițiativele Uniunii Sovietice în vederea opririi agresiunii în Orientul Apropiat și Mișcarea revoluționară împotriva imperialismului militar provocat de imperialiști în această parte a lumii. Împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, poporul român așteaptă ca la conferința șefilor de guvern, în cadrul Consiliului de Securitate, să se ajungă la soluții juste, corespuzătoare cu interesele popoarelor arabe, ale restabilirii păcii în Orient și ale desținderii în relațiile internaționale.

Trăiască Guvernul Republicii Populare Romine!

Trăiască poporul frate român, constructor al socialismului!

Trăiască prietenia veșnică și indistructibilă între popoarele și armatele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romine!

Trăiască harnicul popor român care construiește socialismul!

Să trăiască și să se dezvolte prietenia dintre popoarele și armatele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romine!

Tovarășii, prieteni.

Permiteți-mi să exprim sincera noastră recunoștință ostășească și să spun: Mulțumesc! Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Guvernului Republicii Populare Romine, întregului popor român și armatei sale, pentru caldă-i ospitalitate, pentru marele ajutor dat trupelor sovietice, pentru înaltele decorații acordate generalilor, ofițerilor și soldaților din unitățile militare sovietice.

Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român!

Tinăra Dumitra Sirbu de la uzina „Grigore Preoteasa este fruntașă în întrecere în cinstea zilei de „23 August”

În campania agricolă

Organizația U. T. M. duce o intensă activitate politică în rîndul tineretului

(Urmare din pag. 1-a)

discuție cu ei și le-au explicat printru atlece, că de modul în care vor și să muncască în această perioadă, de participarea lor la bătălia recoltării și treierii, depinde și intrarea lor în U.T.M. Și foarte bine a făcut, deoarece verificarea în practică a hotărîrii lor ferme de a lupta pentru socialism, se face tocmai în astfel de condiții, cînd i se cere tînărului eforturi maxime, hotărîre și dirzanie. Pentru ei ca și pentru ceilalți tineri au fost aduse la arie o serie de broșuri cu caracter politic pe care tinerii le citesc și le discută în timpul pauzelor.

Seara, cînd se îndreaptă spre casă, din obișnuință, mulți tineri trec și pe la clubul nostru se cîldășesc în curtea gospodăriei. Intr-o încăpere care deja a fost terminată și amenajată se mai înceagă cite o partidă de șah sau se ascultă ultimele știri transmise la radio.

Iată doar cîteva din acțiunile pe care organizația U.T.M. de la G.A.C. Comana le-a întreprins în aceste zile de muncă îndecorată. Ele dovedesc că acolo unde există preocupare, munca politică poate fi adaptată la condițiile specifice fiecărei perioade de muncă și mai ales că în perioadele cînd munca productivă solicită tinerilor eforturi deosebite munca poli-

tică reprezintă o condiție esențială în mobilizarea lor la îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

E drept însă că s-ar fi putut face încă multe alte lucruri pe această linie.

Comitetul U.T.M. recunoaște că din lipsa sa nu s-a organizat, cu ajutorul artiștilor amatori de aici, scurte programe artistice, chiar la a

Să se pună capăt agresiunii imperialiste în Orientul Arab!

Memorandumul guvernului sovietic remis guvernului turc

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul sovietic a remis guvernului turc, prin intermediul înscănatului cu afaceri al U.R.S.S. în Turcia, un memorandum în care arată că este de dorința sa de a avertiza guvernul Turciei asupra gravei răspunderi ce i-ar reveni pentru eventualele urmări în cazul dezlănțuirii unui conflict militar în Orientul Apropiat și Mijlociu.

După cum subliniază memorandumul, informațiile care sosesc de pretutindeni relevă că DE CITEVA ZILE GUVERNUL TURCIEI SE PREGĂTEȘTE SĂ ÎNCEAPĂ OPERAȚIUNI MILITARE ÎMPOTRIVA IRAKULUI și că un apel în acest sens din partea regelui Hussein ar putea fi folosit drept pretext pentru invazia trupelor turcești în Irak.

După cum se vede, se constată în memorandum, numai lipsa unei înțelegeri deplină cu S.U.A. cu privire la această aventură și protestul hotărât al Uniunii Sovietice și al celorlalte state iubitoare de pace în legătură cu intervenția împotriva Libanului, Iordaniei și cu atacul care este pus la cale împotriva Irakului și a celorlalte state arabe, protest cuprinzând un avertisment serios pentru agresori,

Poziția Franței în legătură cu Conferința la cel mai înalt nivel

PARIS 25 (Agerpres). — În seara zilei de 24 iulie, după ședința guvernului francez, Jacques Soustelle, ministrul Informațiilor, a expus poziția Franței în problema organizării unei sesiuni speciale a Consiliului de Securitate cu participarea șefilor de guvern în scopul discutării situației din Orientul Apropiat. După cum anunță agenția France Presse, Soustelle a declarat că guvernul francez nu ridică obiecțiuni împotriva unei conferințe la cel mai înalt nivel. Guvernul francez, a spus el, a dorit totdeauna o asemenea conferință în condiții de obiectivitate și calm, astfel încât ea să poată fi cât mai rodnică cu putință.

În ceea ce privește locul, data și componența conferinței la cel mai înalt nivel, după cum a declarat Soustelle, guvernul francez ar dori ca aceste probleme să fie rezolvate după o studiere temeinică.

Soustelle a declarat de asemenea că guvernul francez va da probabilitatea la 26 iulie răspunsul la mesajul lui N. S. Hrușcioc, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cu privire la conferința la cel mai înalt nivel și că în momentul de față Franța se consultă cu aliații ei, în special cu Statele Unite și Anglia.

In memoria ostașilor români

PRAGA 25 (Correspondentul Agerpres transmite): La 26 iulie va avea loc la Zoolen, lângă Banská Bistrica o solemnitate prilejuită de dezvoltarea monumentului înalt în memoria ostașilor români căzuți în cel de-al doilea război mondial în lupta pentru eliberarea Cehoslovaciei de sub ocupația hitleristă.

La solemnitate ia parte o delegație a R. P. Romine alcătuită din tovarășii generali colonel Ion Tutoveanu, adjunct al ministrului Forțelor Armate; Constantin Prisnea, adjunct al ministrului Învățământului și Culturii; Petre Gheorghe secretar al C.C. al U.T.M.; general-colonel Teclu Iacob, general de armată în rezervă de la Armata și colonelul Laurențiu Fulga (scriitor).

Cu ocazia dezvoltării monumentului de la Zoolen toată presa cehoslovacă publică articole în care se subliniază contribuția adusă de ostașii români, alături de eroica armată sovietică și de partizanii cehoslovaci, la lupta comună pentru eliberarea Cehoslovaciei.

„Sintem pentru o largă colaborare cu toate țările din Europa“

Convorbirea lui A. I. Mikoian cu doi ziariști francezi

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: Ultimul număr — nr. 8 — al revistei „Mejdunarodnaia Jizni” publică convorbirea pe care a avut-o la 27 iunie A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cu J. Servan-Schreiber, directorul ziarului francez „Les Echos”, și A. Vermet, correspondent special al acestui ziar.

În cursul convorbirii A. I. Mikoian a spus printre altele:

Acordul pe termen lung cu privire la livrări reciproce de mărfuri încheiat între U.R.S.S. și Franța pe trei ani (1957-1959) reprezintă o bază bună pentru dezvoltarea comerțului dintre țările noastre.

Referindu-se la recente hotărâri cu privire la lărgirea considerabilă a producției de materiale sintetice și de articole din aceste materiale din U.R.S.S., A. I. Mikoian a arătat că Franța ar putea participa, dacă acest lucru ar interesa-o, la dezvoltarea acestei ramuri a industriei sovietice prin livrări de utilaj, prin trimiterea de specialiști francezi în U.R.S.S. și în anumite cazuri, prin vânzarea de licențe.

Referindu-se la crearea așa-zisei piețe comune, A. I. Mikoian a arătat că dacă lucrurile vor ajunge totuși până acolo, aceasta va duce la adâncirea scindării Europei, la crearea de noi grupuri închise.

Sintem pentru o largă colaborare economică între toate țările din Europa, a spus A. I. Mikoian, pentru lichidarea tuturor barierelor și obstacolelor artificiale din calea acestei colaborări.

În cadrul convorbirii cu ziariștii francezi A. I. Mikoian a vorbit despre legăturile economice cu țările slab dezvoltate.

Vorbind despre problema petrolului, A. I. Mikoian a arătat că monopolurile petrolifere extrag petrolul în Orientul Mijlociu profitând de faptul că muncitorii sînt plătiți cu salarii derizorii și că extracția petrolului în aceste regiuni revine mult mai ieftin decît la ei în țară, să zicem în S.U.A. Monopolurile petrolifere, a arătat A. I. Mikoian, realizează profituri uriașe și astfel își însușesc o parte uriașă din bogățiile naționale ale acestor regiuni, în timp ce populația bășinășă trăiește într-o sărăcie extremă și se resimte nevoia de capital pentru dezvoltarea economică și culturală. În legătură cu aceasta A. I. Mikoian a arătat că Uniunea Sovietică acordă ajutor financiar și tehnic, trimițînd specialiști, care, ca să se ocupă cu prospectarea zăcămintelor de petrol, cu lucrări de foraj și construirea cadrelor naționale. Noi nu avem nevoie de petrol străin a declarat A. I. Mikoian. În prezent noi putem nu numai să ne asigurăm nevoile în ce privește petrolul, ci și să-l exportăm.

Răspunzînd la întrebările ziariștilor francezi, A. I. Mikoian a vorbit despre legăturile comerciale ale Uniunii Sovietice cu Republica Populară Chineză și despre eventualele perspective ale dezvoltării schimbului de mărfuri dintre U.R.S.S. și America Latină.

MURPHY — „Omul situațiilor tulburi“

Departamentul de Stat al S.U.A. a izbucnit în decursul anilor să colecționeze un număr de diplomați versati în cele mai deochiate „meserii”. Nici unul din ei nu a avut succes în a deveni lider al prezidenților Eisenhower în Orientul Mijlociu și Apropiat care s-a îndelungit o vreme să împartă omenii, să ademenească, încercînd fără succes acreditarea „Dulles-Eisenhower” doctrine „Dulles-Eisenhower”. Turnul său a fost fără de glorie. La întoarcere în loc de flori a primit ocări.

Un alt „meserias” al Departamentului de Stat care este acum la modă este Robert Murphy. Titlul pe care-l are în mod oficial este plen de ministere, „trimis special al negocierii Eisenhower”. Numai că misiunea specială pe care o are el în aceste zile este atât de grea încît în fiecare zi acest Murphy năduștește din greu. Ce sarcină îi revine? Nici mai mult nici mai puțin decît aceea ridicolă treabă de a menține la putere în Liban un regim reacionar, prooccidental urit de poporul libanez. Iar Murphy, ca un „citatez” ce este și desfașoară acțiunile din Liban în umbra baionetelor infanteriei marine americane. Dar citez „soluții” nu a încercat el numai pentru a potoli cit de cit furia maselor populare hotărâte să mătore regimul corupt al lui Șamun. S-a amestecat atît de mult în treburile interne ale Libanului, încît a ajuns pînă acolo — lipsit fiind de cel mai elementar bun simț — încît să propună EL cine să fie noul președinte al Libanului. Și nu s-a oprit aici. Murphy luată cu insistență pentru a convinge guvernul reacionar al Libanului să organizeze alegeri prezidențiale la 31 iulie, adică peste cîteva zile. De unde graba atît de mare? Diferenți purtători de cuvînt ai opoziției au arătat substratul: Departamentul de Stat ar dori să fie efectuate alegeri în prezența trupelor americane în Liban, adică în condițiile ocupației străine. Dar una vrea Murphy și alta vrea poporul libanez. În ciuda „demonstrațiilor” de mare amploare ale acțiunii americane în scopul de a intimidă, în ciuda prustinilor de tot felul asupra răscuțitorilor, poporul libanez continuă să se opună atît regimului reacionar al lui Șamun, cît și trupelor americane care-l susțin. După cum recunoaște un comentariu al agenției France Presse — „un lucru este sigur — Murphy s-a lovit de o rezistență hotărâtă din partea conducătorilor opoziției”. O fi avînd acest Murphy fama de „om al situațiilor tulburi” dar aceasta nu-i ajută la nimic. Poporul libanez este hotărît să ducă lupta pînă la capăt și să alunge pe sugrumătorii popoarelor — imperialiștii americani.

CAROL ROMAN

Agresorii continuă să debarce în Liban

BEIRUT 25 (Agerpres). — TASS transmite: În Liban continuă debarcarea trupelor americane, descărcarea tehnicii de luptă și a echipamentului militar. Pe aerodromul din Khalde aterizează avioane de transport încărcate cu trupe și armament. În tot cursul zilei de 24 și 25 iulie lîngă localitatea Antelas de pe vasele flotei a 6-americane a continuat debarcarea soldaților americani și a armamentului și echipamentului. În dimineața zilei de 25 iulie se aflau ancorate în apropierea litoralului libanez 26 vase de război și de transport.

Trupele americane au ocupat numeroase puncte strategice din Liban. În timpul nopții este transportat material militar în diferite direcții. Deasupra teritoriului libanez zboară încontinuu elicoptere americane, precum și avioane de reacție. Se anunță că sub controlul trupelor americane se află șoselele Beirut-Tripoli și Beirut-Saida.

Mercenarii englezi sînt urîți de poporul iordanian

AMMAN 25 (Agerpres). — Cercurile ziaristice burgheze din Anglia comemorează cu neliniște situația din Iordania, recunoscînd că în fața ostilității populației locale unitățile engleze debarcate aici joacă rolul unor adevărate trupe de ocupație. Correspondentul special al ziarului „Times”, care în mod obișnuit sprijină politica guvernului conservator, redă foarte elocvent situația din Iordania și starea de spirit a populației față de ocupații englezi. „În rîndurile populației iordaniene — scrie „Times” la 25 iulie — domnește o aversiune foarte pronunțată față de prezența în țară a trupelor britanice. Și dacă această aversiune n-a dat naștere pînă acum unor incidente foarte grave, aceasta se datorește, fără îndoială, legii marțiale proclamate de guvern și măsurilor de reprimare foarte severe a oricăror acțiuni de opoziție față de regim.” În aceste condiții este absolut limpede că trupele britanice și ajutorul masiv al Statelor Unite sînt singurele mijloace de supraviețuire ale regimului. Dacă aceste proiecte ar fi înlăturate, întreg edificiul s-ar prăbuși...”

Sluga de la Amman urzește planuri noi

LONDRA 25 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei londoneze, regele Hussein al Iordaniei care se mai menține la putere numai cu ajutorul trupelor engleze a chemat, în cadrul unui interviu radio-difuzat, la organizarea unei agresiuni împotriva Republicii Irak. Dîndu-se drept „conducător al Uniunii irako-iordaniene” — regele Hussein a declarat că va folosi „întreaga lui putere” și va lua „toate măsurile” pentru restaurarea vechiului regim în Irak cît mai curînd posibil. El a spus că a cerut sprijinul Marii Britanii și Statelor Unite și se așteaptă ca acest ajutor să-i fie acordat.

În cadrul interviului regele Hussein s-a dedat la atacul împotriva Republicii Arabe Unite și a președintelui Nasser. În ce privește intervenția trupelor americane în Iordania, Hussein a subliniat că a primit asigurări de la Washington potrivit cărora trupele americane vor intra în Iordania „la momentul oportun”.

Noul guvern irakian își consolidează poziția

CAIRO 25. Correspondentul Agerpres transmite: De la Bagdad sosesc știri care arată că noul guvern irakian își consolidează poziția internă și externă. Printre altele și faptul că peste 20 de țări au recunoscut noul regim irakian dovedește acest lucru. După cum relevă ziarul „Al Ahbar”, aceasta „va face ca toate țările să-l recunoască, fie că vor sau nu. Nici nu poate fi altfel căci este vorba de un regim izvorit din voința poporului, care îl sprijină pe deplin”.

Într-un interviu acordat ziarului „Al Ahbar” primul ministru al Irakului, Abdel Kerim Kassem, a declarat: „Poziția publicității noastre este în prezent foarte solidă. Republica se bazează pe popor și de aceea este puternică. Ea se bazează de asemenea pe o armată puternică. Acționăm în prezent împotriva imperialismului și a uneltelor sale”.

LA GENEVA

Continuă conferința experților

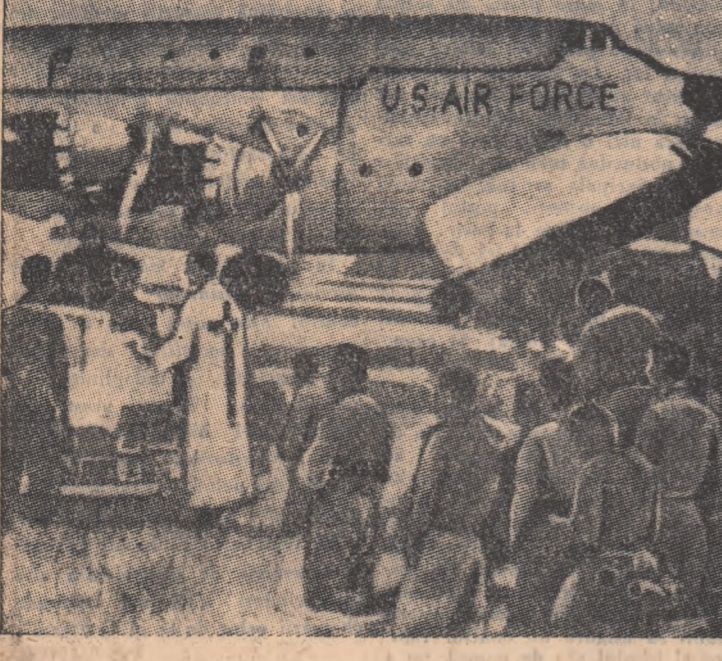
GENEVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: La Geneva continuă lucrările conferinței experților tehnici pentru studierea metodelor de detectare a exploziilor nucleare. Participanții la conferință discută metodele de detectare a exploziilor nucleare cu ajutorul înregistrării undelor seismice și electromagnetice, precum și prin captarea produselor radioactive.

Au prezentat referate și comunicări în probleme discutate de profesorii sovietici acad. N. N. Semionov, M. A. Sadovski, L. M. Brehovski și O. I. Lelanski; experții americani G. Bete, F. Pres, P. Wilmore, D. Oliver, R. Latter, G. Brown; expertul englez E. Bullard.

Sedînțele conferinței experților tehnici au fost prezinate de D. Fisk (S.U.A.), M. Mensowicz (Polonia), G. Cockroft (Anglia), H. Hulubei (România) și E. K. Fedorov (U.R.S.S.).

La 23 iulie conferința experților a aprobat concluzia cu privire la aplicabilitatea metodei de captare a produselor radioactive ca mijloc de descoperire a exploziilor nucleare în vederea controlului asupra respectării unui eventual acord cu privire la înțelegerea experiențelor nucleare. Această concluzie cuprinde o recomandare în sensul ca metoda de captare a produselor radioactive fie inclusă în numărul principalelor metode de detectare a experiențelor nucleare.

Cu crucea într-o mînă...

Arabia Saudită și Ceylonul au recunoscut Irakul

BAGDAD 25 (Agerpres). — Agenția Reuter, reînd postul de radio Bagdad, a anunțat la 24 iulie că guvernul Arabiei Saudite a hotărît să recunoască Republica Irak.

Succesele economiei naționale a R. S. F. S. R.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dat publicității Comunicatul direcției centrale de statistică a R.S.F.S.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a R.S.F.S.R. pe primul semestru al anului 1958.

În comunicat se arată că datorită efectuării reorganizării conducerii industriei și construcțiilor și a organizării Consiliilor economice naționale, în primul semestru al anului 1958 industria R.S.F.S.R. a îndeplinit înainte de termen — pînă la 26 iunie — planul producției globale și al producției majorității produselor principale și a mărit considerabil volumul producției industriale. A

Guvernul Cambodgiei a recunoscut R. P. Chineză

PNOM PENH 25 (Agerpres). — La 24 iulie printul Siannuk, primul ministru al Cambodgiei, a dat publicității o declarație a guvernului cambodgian.

Guvernul nostru, se spune în declarație, a hotărît să recunoască din punct de vedere juridic China Populară. Această recunoaștere, care prevede schimbul de reprezentanți diplomați la rangul de ambasadori, constituie o apropiere de marele nostru vecin de la nord, apropiere dorită de întregul popor al Khmerului. Trebuie să ținem seama că în situația actuală nu se poate concepe viitorul țării noastre și al pacii țării noastre fără prietenia sinceră și fără stabilirea de relații diplomatice normale cu China Populară a cărei existență și rol important în Asia și în întreaga lume nu mai poate fi ignorat.

...și arma în cealaltă

Arabia Saudită și Ceylonul au recunoscut Irakul

BAGDAD 25 (Agerpres). — Agenția Reuter, reînd postul de radio Bagdad, a anunțat la 24 iulie că guvernul Arabiei Saudite a hotărît să recunoască Republica Irak.

Succesele economiei naționale a R. S. F. S. R.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dat publicității Comunicatul direcției centrale de statistică a R.S.F.S.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a R.S.F.S.R. pe primul semestru al anului 1958.

În comunicat se arată că datorită efectuării reorganizării conducerii industriei și construcțiilor și a organizării Consiliilor economice naționale, în primul semestru al anului 1958 industria R.S.F.S.R. a îndeplinit înainte de termen — pînă la 26 iunie — planul producției globale și al producției majorității produselor principale și a mărit considerabil volumul producției industriale. A

Guvernul Cambodgiei a recunoscut R. P. Chineză

PNOM PENH 25 (Agerpres). — La 24 iulie printul Siannuk, primul ministru al Cambodgiei, a dat publicității o declarație a guvernului cambodgian.

Guvernul nostru, se spune în declarație, a hotărît să recunoască din punct de vedere juridic China Populară. Această recunoaștere, care prevede schimbul de reprezentanți diplomați la rangul de ambasadori, constituie o apropiere de marele nostru vecin de la nord, apropiere dorită de întregul popor al Khmerului. Trebuie să ținem seama că în situația actuală nu se poate concepe viitorul țării noastre și al pacii țării noastre fără prietenia sinceră și fără stabilirea de relații diplomatice normale cu China Populară a cărei existență și rol important în Asia și în întreaga lume nu mai poate fi ignorat.